

verdenssamfundet, bliver man nødt til at bruge den magt, der er nødvendig for at få ham væk, og gøre de 22 millioner, der bor i Irak, en tjeneste.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Ganske kort vil jeg gentage det, der blev sagt ved behandlingen af beslutningsforslaget om at gå i krig i Irak.

Den socialdemokratiske holdning har hele tiden været, at Saddam Husseins regime skal fjernes, i yderste fald også med militære magtmidler. Men vi støttede, at der skulle være et FN-mandat bag, og vi støttede, at de forsøg, der i øvrigt var i gang med våbeninspektører osv., skulle fortsætte, indtil der forelå et resultat, men hvis det resultat ikke kom, ville vi i givet fald også være indstillet på at gå militært til værks. Det har været vores holdning i hele forløbet.

Formanden:

Næste ordfører er hr. Søren Krarup.

Kl. 19.30

Søren Krarup (DF):

Jeg skal i al korthed sige, at ligesom Dansk Folkeparti støttede deltagelsen i krigen i Irak, støtter vi også udsendelsen af en militær styrke.

Irakkrisen var efter vores mening en vestlig selvforsvarskrig imod terrorisme. Jeg synes, den var nødvendig. Det har heldigvis vist sig, at den blev gennemført uden de lidelser og ofre, som man frygtede, og jeg kan kun sige, at på samme måde, som Dansk Folkeparti helhjertet støttede deltagelsen i krigen, støtter vi helhjertet den styrke, der udsendes for at stabilisere forholdene og genopbygge landet.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget, og det kommer nok ikke bag på nogen.

Jeg indrømmer, at i virkeligheden har jeg lidt svært ved at forstå, at der er nogle partier i dette Folketing, som ikke kan stemme for forslaget – måske ikke så meget Enhedslisten, det indrømmer jeg. Jeg har lært dem og deres holdninger og det, hr. Keld Albrechtsen repræsenterer, at kende, men med hensyn til nogle af de andre partier, som jeg har på fornemmelsen vil gå imod forslaget, vil jeg lytte med meget stor interesse til, hvad deres argumenter er for at gå imod.

Det, det drejer sig om, og det, der er basis for forslaget, er, at vi sammen med en række andre

nationer skal være med til at sikre, at de 22 millioner mennesker, der bor i Irak, hurtigst muligt kan få det, de savner: at de kan få mad, at de kan få vand, at de kan få boliger, at de kan få sygehusene til at fungere, og at børnene trygt kan gå i skole uden at træde på landminer, osv., osv. Vi skal også sikre, at irakerne hurtigst muligt kan overtage det politiske ansvar for deres eget land, både på lokalt plan og på landsplan, og stille og roligt opbygge det demokrati, som de ikke har haft i generationer.

Jeg kan godt acceptere, at der var nogle, der var imod beslutningen om krigen. Vi har lige hørt argumenterne fra Socialdemokratiet, vi kender dem fra andre partier, og det er selvfølgelig fair nok, at man har den holdning, selv om jeg og mit parti havde en anden. Men som hr. Per Kaalund meget klart skitserede, er situationen jo den, at nu er Saddam Hussein væk, og uanset hvilken holdning man tidligere måtte have haft til, hvordan han skulle væk, og hvornår det skulle ske, synes jeg, at man ud fra en humanitær og menneskelig holdning må sige: Jamen så skal vi da være med til at sikre, at Irak bliver genopbygget hurtigst muligt. Og det er jo netop det, forslaget drejer sig om.

Danmark yder i alt ca. 360 mio. kr. i humanitær bistand i år og næste år. Vi yder hjælp til genopbygningen, vi udsender politifolk, der kan sikre, at tingene kan foregå under rimelig normale forhold, og ifølge det forslag, vi behandler i dag, sender vi et militært bidrag på knap 400 mand derned. De fire elementer supplerer hinanden, men man må vel sige, at forudsætningen for, at de øvrige kan virke, altså den humanitære bistand og genopbygningen, er en militær indsats, i hvert fald i startfasen.

Derfor udsender vi også et meget afbalance-ret militært bidrag. Kernen i det er en opklaringseskadron fra garderhusarregimentet, som er stationeret på Bornholm. Det er en enhed, som har haft en hård, effektiv og realistisk træning, og mange blandt personellet har været ude på tilsvarende missioner før. Vi sender en særlig enhed, der er beregnet til civil/militært samarbejde, og vi sender et ammunitions- og mine-rydningshold, som dels skal beskytte enheden, men også yde hjælp til de irakiske skolebørn og andre ved at fjerne miner. Vi sender en sanitetsdeling med læger og sygeplejersker, som kan passe og pleje både irakerne og soldaterne, hvis der bliver brug for det, vi sender faktisk også et antal jægerpatruljer, altså et specialstyrkeelement, og vi sender et antal sprogofficerer, som er